

Posouzení bakalářské práce Štěpánky Lopaurové „Analýza strategií dítěte použitých při notaci souboru předmětů“

Tématem práce je grafická produkce dětí (kresba a písmo) a jejich koncepty u předškolních dětí. Pojmem notace se směřuje ke strategiím dětí při zachycení nějakých souborů a jejich grafická externalizace, především kreslením a psaním.

Teoretická část se správně soustředí na vztahy mezi kresbou a písmem ve vývoji předškolních dětí. Zejména jejich vývoj ve vzájemném propojení, ovlivňování a oddělování nebo vymezování.

Zde bylo možné odkazovat i na další závěrečné práce, které se vývoji písma a kresby věnovaly.

Centrem textu je potom část výzkumná. Položené výzkumné otázky jsou dobře formulované a odpovídají charakteru BP. Souvislost se sběrem empirického materiálu je zřejmá – instrukce směřuje k zachycení souboru oblíbených hraček, tedy grafická produkce dětí a následný rozhovor a doplnění kresby písmem a naopak. Práce byla individuální.

Popis empirického materiálu se tak soustředí nejen na kresby a písmo dětí a jejich podoby nebo koncepty, ale také jejich vzájemné propojení, celkový vzhled stránky apod. Již při popisu bylo možné se více zaměřit na kresbu, její používání jako písma a celkový charakter rozložení kresba a písma na stránce. Např. Adam (obr.16) zřetelně řadí i kresbičky aut do řádek k písmenům. Můžeme tak zřetelně rozeznat řádkové záznamy, včetně ikonických prvků. V tom se asi liším v interpretaci produktů od Štěpánky Lopaurové, která ikonické znaky v produkci nezaznamenává. Dále se však některým prvkům propojení písma a kresby věnuje u strategií dětí.

Čtenářsky by bylo možná příjemnější, kdyby informace z rozhovorů a pozorování dětí (kde se mluví o rozdílech písma a kresby, znalostí písmen a jejich produkci ad.) následovaly hned po popisu produktů. Byly by s nimi lépe spojeny. Ale jde o formální připomínku.

Velmi zajímavá je část, kdy jsou data dále zpracovány (Jak děti přistupovaly k úkolu). Zde autorka generuje různé strategie, které u dětí jako hlavní kategorie, zpracovala. Jedná se o „opírání se o kresbu, kresba písma, prolínání kresby a písma, písmo jako záznam řeči, nepřítomnost písmu podobných znaků“, vždy s příklady a shrnutím.

Další část je věnována odpovědím na výzkumné otázky.

V závěrech si cením zejména důrazu na propojení interpretací kresby a písma ve vzájemném spojení. Závěry a diskuse se mi zdají velmi pěkné a inspirativní.

Práce Štěpánky Lopaurové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji jí k obhajobě.

Ida Viktorová

Praha 25.5.2017